

TILSKIPUN EVRÓPUPINGSINS OG RÁÐSINS 94/62/EB

frá 20. desember 1994

um umbúðir og umbúðaúrgang

EVROÞUPINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Nauðsynlegt er að samræma innlendar ráðstafanir aðildarríkjanna varðandi meðhöndlun umbúða og umbúðaúrgangs, til þess að koma í veg fyrir eða draga úr áhrifum þeirra á umhverfið, og vernda þannig umhverfið eins og kostur er, og til að tryggja starfsemi innri markaðarins og forðast viðskiptahindranir og röskun á samkeppni í bandalaginu.

Ákjósanlegasta leiðin til að koma í veg fyrir myndun umbúðaúrgangs er að draga úr magni umbúða.

Mikilvægt er, í tengslum við markmið þessarar tilskipunar, að virða þá almennu reglu að ráðstafanir sem gerðar eru í einu aðildarríki til að vernda umhverfið rýri ekki möguleika annarra aðildarríkja til að ná markmiðum þessarar tilskipunar.

Bráðnauðsynlegt er að draga úr úrgangi vegna sjálfbærs vaxtar sem sérstaklega er fjallað um í sáttmálanum um Evrópusambandið.

⁽¹⁾ Stjótíð. EB nr. C 263, 12. 10. 1992, bls. 1 og Stjótíð. EB nr. C 285, 21. 10. 1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjótíð. EB nr. C 129, 10. 5. 1993 bls. 18.

⁽³⁾ Álit Evrópupingsins frá 23. júní 1993 (Stjótíð. EB nr. C 194, 19. 7. 1993, bls. 177.), sameiginleg afstaða ráðsins frá 4. mars 1994 (Stjótíð. EB nr. C 137, 19. 5. 1994, bls. 65) og ákvörðun Evrópupingsins frá 4. maí 1994 (Stjótíð. EB nr. C 205, 25. 7. 1994, bls. 163). Staðfest 2. desember 1993 (Stjótíð. EB nr. C 342, 20. 12. 1993, bls. 15). Sameiginlegur texti sáttanefndarinnar frá 8. nóvember 1994.

Þessi tilskipun skal taka til allra gerða umbúða sem eru markaðssettar og alls umbúðaúrgangs. Fella ber því niður tilskipun ráðsins 85/339/EBE frá 27. júní 1985 um umbúðir fyrir drykkjarvörur ⁽⁴⁾.

Umbúðir hafa mikilvægt félagslegt og efnahagslegt gildi og því mega ráðstafanir sem kveðið er á um í þessari tilskipun ekki hafa áhrif á aðrar viðeigandi lagakröfur um gæði og flutning á umbúðum eða umbúðavörum.

Í samræmi við stefnumótun bandalagsins um meðhöndlun úrgangs sem sett er fram í ályktun ráðsins frá 7. maí 1990 um meðhöndlun úrgangs ⁽⁵⁾ og tilskipun ráðsins 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang ⁽⁶⁾, skal meðhöndlun umbúða og umbúðaúrgangs fyrst og fremst miða að því að koma í veg fyrir myndun umbúðaúrgangs og því næst að því að endurnota og endurvinnna umbúðir og endurnýta umbúðaúrgang á annan hátt þannig að unnt sé að minnka magn þess umbúðaúrgangs sem farga þarf endanlega.

Þar til niðurstöður vísinda- og tæknirannsókna liggja fyrir, að því er varðar aðferðir við endurnýtingu, skal endurnotkun og endurvinnsla talin ákjósanlegri aðferð að því er varðar umhverfisáhrif. Þetta felur í sér kröfu um að sett verði á laggirnar í aðildarríkjunum kerfi sem tryggir skil á notuðum umbúðum og/eða umbúðaúrgangi. Meta skal endingartíma umbúða eins fljótt og auðið er til að réttlæta skýra forgangsröðun milli endurnotkunar, endurvinnslu og endurnýtingar umbúða.

Gera skal viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir myndun umbúðaúrgangs, þar með taldar sjálfstæðar aðgerðir aðildarríkjanna í samræmi við markmið þessarar tilskipunar.

Aðildarríkin geta, í samræmi við sáttmálann, ýtt undir að tekin verði upp endurnotkunarkerfi fyrir umbúðir sem hægt er að endurnota á vistvænan hátt, þar eð slík kerfi geta stuðlað að umhverfisvernd.

Frá sjónarhóli umhverfisverndar ber að líta á endurvinnslu sem mikilvægan hluta af endurnýtingu, einkum með það í

⁽⁴⁾ Stjótíð. EB nr. L 176, 6. 7. 1985, bls. 18. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 91/629/EBE (Stjótíð. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 48).

⁽⁵⁾ Stjótíð. EB nr. C 122, 18. 5. 1990, bls. 2.

⁽⁶⁾ Stjótíð. EB nr. L 194, 25. 7. 1975, bls. 39. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 91/156/EBE (Stjótíð. EB nr. L 78, 26. 3. 1991, bls. 32).

huga að draga úr notkun orku og grunnhræfna og minnka magn þess úrgangs sem farga þarf endanlega.

Orkuvinnsla er áhrifarík leið til að endurnýta umbúðaúrgang.

Stefnumið sem aðildarríkin setja fram varðandi endurnýtingu og endurvinnslu umbúðaúrgangs skulu vera innan tiltekinna marka þannig að unnt sé að taka tillit til ólíkra aðstæðna í aðildarríkjunum og forðast viðskiptahindranir og röskun á samkeppni.

Til að ná árangri áður en of langt um líður og til að gefa atvinnurekendum, neytendum og opinberum stjórnvöldum nauðsynlega yfirsýn til lengri tíma, skal ákvarða miðlungslangan frest til að ná framangreindum stefnumiðum og langtímafrest til að framfylgja stefnumiðum, sem taka verður afstöðu til síðar með það í huga að gera þessi stefnumið enn umfangsmeiri.

Evrópuþinginu og ráðinu ber, á grundvelli skýrslna frá framkvæmdastjórninni, að meta bæði þá hagnýtu reynslu sem aðildarríkin hafa aflað sér í viðleitni sinni við að framfylgja framangreindum stefnumiðum og niðurstöður vísindarannsóknna og matsaðferðir, svo sem aðferðir við að meta vistjafnvægi.

Aðildarríki sem hafa samið eða ætla að semja áætlanir sem ganga lengra en slík stefnumið ættu að hafa leyfi til framfylgja þeim enda leiðir það til umhverfisverndar á háu stigi, að því tilskildu að slíkar ráðstafanir valdi ekki röskun á innri markaðinum og komi ekki í veg fyrir að önnur aðildarríki hlífi ákvæðum þessarar tilskipunar. Framkvæmdastjórnin ætti að staðfesta slíkar ráðstafanir eftir viðeigandi sannprófun.

Hins vegar geta tiltekin aðildarríki, vegna sérstakra aðstæðna, fengið leyfi til að samþykkja stefnumið sem fela í sér minni kröfur, að því tilskildu að þau uppfylli lágmarksstefnumið um endurnýtingu innan hins hefðbundna frests og almenn stefnumið innan lengri frests.

Meðhöndlun á umbúðum og umbúðaúrgangi gerir kröfu til þess að aðildarríkin komi á fót skilagjalds-, söfnunar- og endurnýtingarkerfum. Öllum hagsmunaaðilum skal frjálst að taka þátt í slíkum kerfum og þau skulu hönnuð þannig, í samræmi við sáttmálann, að þau feli ekki í sér mismunun á kostnað innfluttra vara, viðskiptahindranir eða röskun á samkeppni og tryggi eins hátt skilahlutfall á umbúðum og umbúðaúrgangi og mögulegt er.

Kanna þarf betur merkingar umbúða af hálfu bandalagsins en ákvarðanatáka þar að lútandi skal í náninni framtíð vera í höndum bandalagsins.

Til að draga úr áhrifum umbúða og umbúðaúrgangs á umhverfið og koma í veg fyrir viðskiptahindranir og röskun á samkeppni er einnig nauðsynlegt að skilgreina grunnkröfur um samsetningu umbúða og möguleika á endurnotkun og endurnýtingu (þar með talin endurvinnsla) þeirra.

Takmarka ber innihald skaðlegra málma og annarra efna í umbúðum í ljósi áhrifa þeirra á umhverfið (einkum með hliðsjón af því að efnin geta verið í útgeislun eða ösku þegar umbúðirnar eru brenndar eða í sigvatni þegar umbúðirnar eru urðaðar). Fyrsta mikilvæga skrefið til að draga úr eiturrhifum umbúðaúrgangs er að koma í veg fyrir að fleiri skaðlegir þungmálmar verði notaðir í umbúðir og tryggja að slík efni séu ekki losuð út í umhverfið, samanber þó tilheyrandi undanþágur sem framkvæmdastjórnin tekur ákvörðun um í sérstökum tilvikum samkvæmt nefndarmeðferð.

Ef ná á háu endurvinnslustigi og koma í veg fyrir heilsu- og öryggisvandamál fyrir þá sem vinna við söfnun og vinnslu umbúðaúrgangs er bráðnauðsynlegt að slíkur úrgangur sé flokkaður þar sem hann fellur til.

Kröfur um framleiðslu umbúða skulu ekki gilda um umbúðir sem eru notaðar fyrir tiltekna vöru áður en þessi tilskipun öðlast gildi. Einnig er þörf á aðlögunartímabili fyrir markaðssetningu umbúða.

Við framkvæmd ákvæðis þess efnis að umbúðir sem eru markaðssettar skuli uppfylla allar grunnkröfur ber að taka tillit til þeirrar staðreyndar að þar til bær staðlastofnun er að semja Evrópustaðla. Ákvæði um að færa þurfi sönnur á samræmi við landsstaðla skulu engu að síður öðlast gildi þegar í stað.

Stuðla skal að samningu Evrópustaðla í tengslum við grunnkröfur og önnur málefni sem tengjast þeim.

Í ráðstöfunum sem kveðið er á um í þessari tilskipun er gengið út frá því að skapaður verði möguleiki á endurnýtingu og endurvinnslu umbúðaefna og sölu á endurunnum umbúðaefnum.

Notkun enduruninna efna í umbúðir ætti ekki að brjóta í bága við viðeigandi ákvæði um hreinlæti, heilbrigði og öryggi neytanda.

Afla þarf gagna úr öllu bandalaginu um umbúðir og umbúðaúrgang til að hafa eftirlit með að markmiðum þessarar tilskipunar sé fullnægt.

Nauðsynlegt er að allir sem taka þátt í að framleiða, nota, flytja inn og dreifa umbúðum og umbúðavörum geri sér betur grein fyrir því hversu stór hluti af umbúðum fellur til sem úrgangur og taki ábyrgð á slíkum úrgangi í samræmi við mengunarbótaregluna. Þróun og framkvæmd ráðstafana sem kveðið er á um í þessari tilskipun ætti að fela í sér og útheimta nána samvinnu allra aðila, ef við á, sem liður í sameiginlegri ábyrgð.

Neytendur gegna lykilhlutverki í meðhöndlun umbúða og umbúðaúrgangs og þurfa því að fá nægilegar upplýsingar eigi að breyta hegðun þeirra og viðhorfum.

Með því að setja sérstakan kafla um meðhöndlun umbúða og umbúðaúrgangs inn í þær áætlanir um meðhöndlun úrgangs sem krafist er í samræmi við tilskipun 75/442/EBE er stuðlað að áhrifaríkri framkvæmd þessarar tilskipunar.

Til að auðveldara verði að ná markmiðum þessarar tilskipunar kann að vera nauðsynlegt að bandalagið og aðildarríkin beiti efnahagslegum aðgerðum í samræmi við ákvæði sáttmálans til að forðast nýjar gerðir af verndarstefnu.

Með fyrirvara um tilskipun ráðsins 83/189/EBE frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða ⁽¹⁾, ber aðildarríkjunum að tilkynna framkvæmdastjórninni um drög að ráðstöfunum sem þau hyggjast samþykkja, áður en þau samþykkja drögin, til að unnt sé að ákvarða hvort þau séu í samræmi við tilskipunina.

Framkvæmdastjórninni ber, samkvæmt nefndarmeðferð, að tryggja að auðkenningarkerfi fyrir umbúðir og eyðublöð með upplýsingum úr gagnagrunnum verði lögð að vísinda- og tækniframförum.

Nauðsynlegt er að kveða á um tiltekna ráðstafanir til að leysa úr öllum þeim vandamálum sem upp koma við framkvæmd þessarar tilskipunar í samræmi við sömu nefndarmeðferð, ef svo ber undir.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

1. Þessi tilskipun miðar að því að samhæfa ráðstafanir aðildarríkjanna varðandi meðhöndlun umbúða og umbúðaúrgangs til þess annars vegar að koma í veg fyrir eða draga

⁽¹⁾ Stjútíð. EB nr. L 109, 26. 4. 1983, bls. 8. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/400/EBE (Stjútíð. EB nr. L 221, 6. 8. 1992, bls. 55).

úr áhrifum þeirra á umhverfið í öllum aðildarríkjunum og þriðju löndum, og vernda þannig umhverfið eins og kostur er, og hins vegar að tryggja starfsemi innri markaðarins og forðast viðskiptahindranir og röskun á samkeppni í bandalaginu.

2. Því er í þessari tilskipun kveðið á um ráðstafanir sem miða að því sem forgangsatriði að koma í veg fyrir myndun umbúðaúrgangs og, í anda annarra grundvallarreglna, stuðla að endurnotkun og endurvinnslu umbúða og annars konar endurnýtingu umbúðaúrgangs þannig að hægt sé að minnka magn þess umbúðaúrgangs sem farga þarf endanlega.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun tekur til allra umbúða sem settar hafa verið á markað í bandalaginu og alls umbúðaúrgangs hvort sem hann er notaður í eða kemur frá iðnaðar- og verslunarstöðum, skrifstofum, verkstæðum, þjónustufyrirtækjum, heimilum eða öðrum sviðum, óháð efninu sem er notað.

2. Þessi tilskipun skal gilda með fyrirvara um gildandi gæðakröfur fyrir umbúðir, eins og þær sem varða öryggi, verndun hollustu og heilnæmis pakkadra vara eða með fyrirvara um gildandi flutningskröfur eða ákvæði tilskipunar ráðsins 91/689/EBE frá 12. desember 1991 um hættulegan úrgang ⁽²⁾.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „umbúðir“: allar vörur af hvaða tegund sem er og úr hvaða efni sem er sem eru notaðar við þökkun, verndun, meðhöndlun og afhendingu framleiðsluvöru, hvort sem þær er um að ræða hráefni eða fullunna vöru, til notanda eða neytanda. Einnota hlutir sem eru notaðir í sama tilgangi skulu einnig teljast til umbúða.

Undir umbúðir falla aðeins:

- a) söluumbúðir eða grunnumbúðir, þ.e. umbúðir sem eru þannig gerðar að á sölustað mynda þær sölu-einingu fyrir notanda eða neytanda;
- b) safnumbúðir eða annarsstigsumbúðir, þ.e. umbúðir sem eru þannig gerðar að á sölustað mynda þær safn tiltekens fjölda sölu-eininga, hvort sem þær

⁽²⁾ Stjútíð. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 20.

eru seldar sem slíkar til notanda eða neytanda eða aðeins notaðar til að fylla í hillur á sölustað; hægt er að taka þær utan af vörinni án þess að það hafi áhrif á eiginleika hennar;

- c) flutningsumbúðir eða þriðjastigsumbúðir, þ.e. umbúðir þannig gerðar að þær auðvelda meðhöndlun og flutning nokkurra sölueininga eða safnumbúða til að koma í veg fyrir tjón við meðhöndlun og flutning. Flutningsumbúðir taka ekki til íláta til farmflutninga á vegum, með járnbrautum, skipum og flugvélum;
2. „umbúðaúrgangur“: allar umbúðir eða umbúðaefni sem fjallað er um í skilgreiningu á úrgangi í tilskipun 75/442/EBE, að undanskildum framleiðsluleifum;
3. „meðhöndlun umbúðaúrgangs“: meðhöndlun úrgangs eins og skilgreint er í tilskipun 75/442/EBE;
4. „að koma í veg fyrir“: að minnka magn og draga úr skaðlegum umhverfisáhrifum:
- hráefna og efna í umbúðum og umbúðaúrgangi,
 - umbúða og umbúðaúrgangs á framleiðslustigi og á stigi markaðssetningar, dreifingar, notkunar og förgunar,
- einkum með því að þróa „hreinar“ vörur og tækni;
5. „endurnotkun“: allar aðgerðir þar sem umbúðir, sem eru hannaðar þannig að hægt sé að nota þær að minnsta kosti nokkrum sinnum á endingartíma þeirra, eru enduráfilltar eða notaðar í sama tilgangi og áður, með eða án hjálparefna sem eru á markaðinum sem gera það kleift að enduráfylla umbúðirnar. Svona endurnotaðar umbúðir verða að umbúðaúrgangi þegar ekki er lengur hægt að endurnota þær;
6. „endurnýting“: allar viðeigandi aðgerðir sem kveðið er á um í II. viðauka B við tilskipun 75/442/EBE;
7. „endurvinnsla“: endurvinnsla í framleiðsluferli á úrgangsefnum til upprunalegra nota eða til annarra nota, þar með talin lífræn endurvinnsla en ekki orkuvinnsla;
8. „orkuvinnsla“: notkun brennanlegs umbúðaúrgangs til að framleiða orku beint við brennslu með eða án annars úrgangs en með nýtingu varmans;
9. „lífræn endurvinnsla“: loftháð meðhöndlun (mylting) eða loftfirrt meðhöndlun (vinnsla á lífrænu gasi) með örverum við stýrðar aðstæður á þeim hlutum umbúða-

úrgangs sem unnt er að brjóta niður á lífrænan hátt og framleiða þannig bundnar lífrænar leifar eða metan. Urðun úrgangsins telst ekki lífræn endurvinnsla;

10. „förgun“: allar viðeigandi aðgerðir sem kveðið er á um í II. viðauka A við tilskipun 75/442/EBE;
11. „atvinnurekendur“: í tengslum við umbúðir er um að ræða birgja umbúðaefna, þá sem framleiða, umbreyta, áfylla, nota, flytja inn, stunda viðskipti með og dreifa umbúðum og opinber yfirvöld og lögboðnar stofnanir;
12. „frjáls samningur“: formlegur samningur milli lög- bærna stjórnvalda aðildarríkisins og viðkomandi atvinnugreina sem skal opin öllum aðilum sem kjósa að fylgja skilyrðum samningsins með það í huga að vinna að markmiðum þessarar tilskipunar.

4. gr.

Forvarnir

1. Til viðbótar við ráðstafanir gegn myndun umbúðaúrgangs sem gerðar eru í samræmi við 9. gr. skulu aðildarríkin sjá til þess að öðrum varnarráðstöfunum verði hrint í framkvæmd. Þær geta falist í innlendum áætlunum eða samsvarandi aðgerðum sem framkvæmdar eru í samráði við atvinnurekendur, ef við á, í þeim tilgangi að sameina og nýta hinar mismunandi varnaðgerðir innan bandalagsins. Þær verða að vera í samræmi við markmið þessarar tilskipunar eins og þau eru skilgreind í 1. mgr. 1. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal leggja sitt af mörkum til að stuðla að fyrirbyggjandi aðgerðum með því að flyta gerð hentugra Evrópustaðla, í samræmi við 10. gr.

5. gr.

Aðildarríkjunum er heimilt að stuðla að endurnotkunarkerfi fyrir umbúðir sem hægt er að endurnota á vistvænan hátt, í samræmi við sáttmálann.

6. gr.

Endurnýting og endurvinnsla

1. Til að vinna að markmiðum þessarar tilskipunar skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að ná eftirfarandi markmiðum á öllu yfirráðasvæði sínu:

- a) eigi síðar en fimm árum frá þeim degi að þessi tilskipun skal tekin upp í landslög skulu í minnsta lagi 50% og í mesta lagi 65% af þyngd umbúðaúrgangs endurnýtt;
- b) innan ramma þessa almenna stefnumiðs og fyrir sama tímafrest skulu í minnsta lagi 25% og í mesta lagi 45% af þyngd allra umbúðaefna í umbúðaúrgangi endurunnið, þar af minnst 15% af þyngd hvers umbúðaefnis um sig;
- c) eigi síðar en tíu árum frá þeim degi að þessi tilskipun skal tekin upp í landslög skal endurvinnu og endurnýta hundradshluta umbúðaúrgangs sem ráðið verður að ákveða í samræmi við b-lið 3. mgr., í því skyni að gera stefnumiðin sem um getur í a- og b-lið enn umfangsmeiri.
2. Aðildarríkin skulu, þegar það á við, stuðla að því að efni úr endurunnum umbúðaúrgangi séu notuð til framleiðslu umbúða og annarra vara.
3. a) Evrópuþingið og ráðið skulu, á grundvelli bráðabirgðaskýrslu frá framkvæmdastjórninni og, fjór- um árum eftir þann dag sem um getur í a-lið 1. mgr., á grundvelli lokaskýrslu, rannsaka þá hagnýtu reynslu sem aðildarríkin hafa aflað sér í viðleitni sinni við að ná þeim markmiðum sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. og niðurstöður úr vísindarannsóknnum og matsaðferðir, svo sem aðferðir við að meta vistjafnvægi.
- b) Eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok fyrsta fimm ára áfangans sem um getur í a-lið 1. mgr. skal ráðið, með auknum meirihluta og að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar, fastsetja stefnumið fyrir annan fimm ára áfangann sem um getur í c-lið 1. mgr. Þetta ferli skal endurtekið á fimm ára fresti þaðan í frá.
4. Ráðstafanir þær og stefnumið sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. skulu birt í aðildarríkjunum og kynnt almenningi og atvinnurekendum með upplýsingaherferð.
5. Grikklandi, Írlandi and Portúgal er, í krafti sérstöðu sinnar sem felst í miklum fjölda lítilla eyja og sveita- og fjallahéraða og í lítilli notkun umbúða enn sem komið er, heimilt að ákveða að:
- a) ná, eigi síðar en fimm árum frá þeim degi er tilskipun þessi kemur til framkvæmda, umfangsminni stefnumiðum en þeim sem mælt er fyrir um í a- og b-lið 1. mgr. en ná að minnsta kosti 25% endurnýtingu;
- b) lengja á sama tíma frestinn til að ná markmiðum samkvæmt a- og b-lið 1. mgr., þó í mesta lagi til 31. desember árið 2005.
6. Aðildarríkjunum, sem hafa þegar samþykkt áætlanir eða hafa í hyggju að samþykkja áætlanir sem ganga lengra en stefnumiðin í a- og b-lið 1. mgr. og hafa nægilega afkasta-

getu til endurvinnslu og endurnýtingar, er heimilt að vinna að þessum stefnumiðum til að stuðla að sem mestri umhverfisverndun, að því tilskildu að þessar ráðstafanir valdi ekki röskun á innri markaðinum og komi ekki í veg fyrir að hin aðildarríkin geti fullnægt kröfum tilskipunarinnar. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um ráðstafanir þegar hún hefur sannprófað, í samvinnu við aðildarríkin, að þær séu í samræmi við framangreind skilyrði og leiði ekki til handahófskenndrar mismununar eða til þess að duldar hömlur séu lagðar á viðskipti milli aðildarríkjanna.

7. gr.

Skilgjalds-, söfnunar- og endurnýtingarkerfi

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir að komið verði á kerfum til að tryggja:

- a) skil og/eða söfnun notaðra umbúða og/eða umbúðaúrgangs frá neytendum, öðrum notendum eða úr sorpi í þeim tilgangi að meðhöndla notaðar umbúðir eða umbúðaúrgang á sem heppilegastan hátt;
- b) endurnotkun eða endurnýtingu, að endurvinnslu meðtalinni, umbúða og/eða umbúðaúrgangs sem safnað hefur verið,

til að ná þeim markmiðum sem sett eru í þessari tilskipun.

Atvinnurekendum í viðkomandi grein og lögbærum stjórnvöldum skal frjálst að taka þátt í þessum kerfum. Þessi kerfi skulu einnig gilda fyrir innfluttar vörur með skilyrðum sem mismuna ekki, hér er einnig átt við reglur um aðgang að kerfunum og hugsanlega gjaldtöku því samfara, og skulu kerfin hönnuð þannig að ekki komi til viðskiptahindrana og röskunar á samkeppni í samræmi við sáttmálann.

2. Ráðstafanirnar sem um getur í 1. mgr. skulu vera liður í stefnumörkun sem tekur til allra umbúða og alls umbúðaúrgangs og skulu meðal annars taka mið af kröfum um verndun umhverfis og hreinlæti, heilbrigði og öryggi neytanda; verndun gæða, ósvikni og tæknilega eiginleika þeirra umbúðavara og efna sem notuð eru; og verndun hugverkaréttar á sviði iðnaðar og viðskipta.

8. gr.

Merkingar- og auðkenningarkerfi

1. Ráðið skal, í samræmi við skilyrðin sem sett eru í sáttmálanum, taka ákvörðun um merkingar umbúða eigi síðar en tveimur árum eftir að tilskipun þessi gengur í gildi.

2. Til að greiða fyrir söfnun, endurnotkun og endurnýtingu, þar með talin endurvinnsla, skal tilgreina úr hverju umbúðaefnið/efnin eru gerð til að viðkomandi atvinnugrein geti borið kennsl á þau og flokkað.

Í þessu skyni skal framkvæmdastjórnin ákveða eigi síðar en tólf mánuðum eftir að tilskipun þessi gengur í gildi, á grundvelli I. viðauka og í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr., þær tölur og skammstafanir sem auðkenningarkerfið skal byggt á og tiltaka til hvaða efna auðkenningarkerfið skal ná í samræmi við sömu málsmeðferð.

3. Umbúðirnar skulu merktar á viðeigandi hátt, annaðhvort á umbúðirnar sjálfar eða á merkimiðann. Merkingarnar skulu vera augskýlegar og auðlæsilegar. Merkingarnar skulu halda sér og endast eins og við á, einnig þegar umbúðirnar eru opnaðar.

9. gr.

Grunnkröfur

1. Aðildarríkin skulu tryggja að eftir þrjú ár frá gildistöku þessarar tilskipunar megi aðeins setja umbúðir á markað ef þær samræmast öllum grunnkröfum sem kveðið er á um í þessari tilskipun, að II. viðauka meðtöldum.

2. Aðildarríkin skulu, frá og með dagsetningunni í 1. mgr. 22. gr., gera ráð fyrir að allar grunnkröfur sem settar eru í þessari tilskipun, að II. viðauka meðtöldum, hafi verið uppfylltar ef um er að ræða umbúðir sem samræmast:

- a) viðeigandi samhæfðum stöðlum, sem vísað hefur verið til í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins* með birtingu tilvísunarnúmera þeirra. Aðildarríkin skulu birta tilvísunarnúmer landsstaðla sem eru til framkvæmdar þessum samhæfðu stöðlum,
- b) viðeigandi landsstöðlum sem um getur í 3. mgr., að því tilskildu að engir samhæfir staðlar séu fyrir hendi á því sviði.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni texta þeirra landsstaðla sem um getur í b-lið 2. mgr. og þau telja að séu í samræmi við kröfurnar sem um getur í þessari grein. Framkvæmdastjórnin sendir texta þessara landsstaðla þegar í stað til hinna aðildarríkjanna.

Aðildarríkin birta tilvísanir í þessa staðla. Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að þær birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

4. Telji aðildarríki eða framkvæmdastjórnin að staðlarnir sem um getur í 2. mgr. standist ekki fyllilega grunnkröfurnar sem um getur í 1. mgr. skal framkvæmdastjórnin eða hlut-

aðeigandi aðildarríki leggja málið fyrir fastanefndina sem skipuð var samkvæmt tilskipun 83/189/EBE og tilgreina ástæðurnar fyrir því. Nefndin skal skila álitni án tafar.

Að fengnu álitni nefndarinnar skal framkvæmdastjórnin tilkynna aðildarríkjunum hvort nauðsynlegt sé að afturkalla birtingu þessara staðla samkvæmt 2. og 3. mgr.

10. gr.

Stöðlun

Framkvæmdastjórnin skal, eftir því sem við á, hvetja til þess að samdir verði Evrópustaðlar í tengslum við grunnkröfurnar sem um getur í II. viðauka.

Framkvæmdastjórnin skal einkum hvetja til þess að samdir verði Evrópustaðlar í tengslum við:

- viðmiðanir og aðferðafræði fyrir greiningu á endingartíma umbúða,
- aðferðir til að mæla og sannprófa hvort þungmálmur og önnur hættuleg efni séu í umbúðunum og hvort þau losni úr umbúðum og umbúðaúrgangi út í andrúmsloftið,
- viðmiðanir fyrir lágmarksinnihaldi endurunnins efnis í umbúðum að því er varðar viðeigandi tegundir umbúða,
- viðmiðanir fyrir endurvinnsluáðferðir,
- viðmiðanir fyrir myltingaraðferðir og þá moltu sem til verður,
- viðmiðanir fyrir merkingar umbúða.

11. gr.

Styrkur þungmálma í umbúðunum

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að heildarstyrkur blýs, kadmíums, kvikasilfurs og sexgilds króms í umbúðum eða umbúðaúrgangi fari ekki yfir eftirfarandi:

- 600 ppm miðað við þyngd, tveimur árum eftir dagsetninguna sem um getur í i-lið 22. gr.;
- 250 ppm miðað við þyngd, þremur árum eftir dagsetninguna sem um getur í i-lið 22. gr.;
- 100 ppm miðað við þyngd, fimm árum eftir dagsetninguna sem um getur í i-lið 22. gr.;

2. Styrkurinn sem um getur í 1. mgr. skal ekki gilda um umbúðir sem eru eingöngu úr blýkristallsgleri eins og það er skilgreint í tilskipun 69/493/EBE ⁽¹⁾.

3. Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um 21. gr., ákveða:

⁽¹⁾ Stj.úð. EB nr. L 326, 29. 12. 1969, bls. 36.

- við hvaða skilyrði framangreindur styrkur gildir ekki um endurunnin efni og framleiðsluhringferli sem eru liðir í lokaðri og stýrðri keðju,
- hvaða gerðir umbúða eru undanþegnar kröfunum sem um getur í þriðja undirlið 1. mgr.

12. gr.

Upplýsingakerfi

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að koma upp gagnagrunnum um umbúðir og umbúðaúrgang, þar sem þeir eru ekki þegar til staðar, til að stuðla að því að aðildarríkin og framkvæmdastjórnin geti fylgst með framkvæmd markmiðanna sem sett eru í þessari tilskipun.

2. Til að svo megi verða skulu gagnagrunnar einkum geyma upplýsingar um umfang, eiginleika og þróun umbúða og flæði umbúðaúrgangs í einstökum aðildarríkjum (þar með talið upplýsingar um eitruð eða hættuleg efni í umbúðaefnum og efnisþáttum sem eru notaðir við framleiðslu þeirra).

3. Til að samræma eiginleika og framsetningu gagnanna og til að samhæfa gögn aðildarríkjanna skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni þau gögn sem þau eiga á eyðublöðum sem framkvæmdastjórnin skal samþykkja, í samræmi við málsmeðferðina í 21. gr., ári eftir daginn sem tilskipun þessi gengur í gildi, á grundvelli III. viðauka.

4. Aðildarríkin skulu taka mið af þeim sérvandamálum sem fylgja því fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki að útvega ítarleg gögn.

5. Gögnin sem fást skulu gerð tiltæk um leið og innlendu skýrslurnar sem um getur í 17. gr. og skulu uppfærð í þeim skýrslum sem á eftir koma.

6. Aðildarríkin skulu krefjast þess að allir atvinnurekendur sem málið varðar veiti lögbærum yfirvöldum áreiðanleg gögn um atvinnugrein sína eins og krafist er í þessari grein.

13. gr.

Upplýsingar fyrir notendur umbúða

Innan tveggja ára frá dagsetningunni sem um getur í 1. mgr. 22. gr. skulu aðildarríkin gera ráðstafanir til að tryggja að notendur umbúða, þar er einkum átt við neytendur, fái nauðsynlegar upplýsingar um:

- þau skilagjalds-, söfnunar- og endurnýtingarkerfi sem þeir hafa aðgang að,
- hvaða þátt þeir geti átt í því að stuðla að endurnotkun, endurnýtingu og endurvinnslu umbúða og umbúðaúrgangs,
- hvað felist í þeim umbúðamerkingum sem eru á markaðinum,
- viðeigandi þætti í áætlunum um meðhöndlun umbúða og umbúðaúrgangs eins og um getur í 14. gr.

14. gr.

Áætlanir um meðhöndlun

Í samræmi við markmiðin og ráðstafanirnar sem um getur í þessari tilskipun skulu aðildarríkin fella sérstakan kafla um meðhöndlun umbúða og umbúðaúrgangs inn í áætlanir um meðhöndlun umbúðaúrgangs, sem krafist er samkvæmt 7. gr. tilskipunar 75/442/EBE, þar sem meðal annars skal fjallað um ráðstafanir sem gera skal samkvæmt 4. og 5. gr.

15. gr.

Efnahagslegar aðgerðir

Ráðið, sem tekur ákvarðanir á grundvelli viðeigandi ákvæða sáttmálans, samþykkir efnahagslegar aðgerðir til að stuðla að framkvæmd markmiðanna sem sett eru í þessari tilskipun. Meðan slíkar ráðstafanir hafa ekki verið gerðar er aðildarríkjunum heimilt að samþykkja ráðstafanir til framkvæmdar þessum markmiðum í samræmi við þær meginreglur sem umhverfisstefna bandalagsins hvílir á, meðal annars mengunarbótaeðgluna, og þær skuldbindingar sem felast í sáttmálanum.

16. gr.

Tilkynning

1. Með fyrirvara um tilskipun 83/189/EBE skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni drög að þeim ráðstöfunum sem þau hyggjast grípa til innan ramma þessarar tilskipunar, áður en þau samþykkja þessar ráðstafanir, að undanskildum fjárhagsráðstöfunum, en að meðtöldum tækniforskriftum sem tengjast fjárhagsráðstöfunum sem stuðla að því að slíkum tækniforskriftum sé fullnægt, þannig að framkvæmdastjórnin geti fjallað um drögin í ljósi fyrirbyggjandi ákvæða og ber henni þá að fylgja málsmeðferð framangreindrar tilskipunar.

2. Sé áformuð ráðstöfun einnig tæknilegs eðlis í skilningi tilskipunar 83/189/EBE er hlutaðeigandi aðildarríki heimilt að tiltaka, þegar það fylgir tilkynningareglunum sem um getur í þessari tilskipun, að tilkynningin gildi jafnt um tilskipun 83/189/EBE.

17. gr.

Tilkynningarskylda

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um beiðingu þessarar tilskipunar í samræmi við 5. gr. tilskipunar ráðsins 91/692/EBE frá 23. desember 1991 um að staðla og einfalda skýrslur um framkvæmd vissra tilskipana um umhverfismál ⁽¹⁾. Fyrsta skýrslan skal ná yfir tímabilið 1995 til 1997.

18. gr.

Frelsi til markaðssetningar

Aðildarríkin skulu ekki hindra markaðssetningu umbúða sem uppfylla ákvæði þessarar tilskipunar á sínu yfirráðasvæði.

19. gr.

Aðlögun að vísinda- og tækniframförum

Nauðsynlegar breytingar sem gera þarf til að aðlaga auðkenningarkerfið að vísinda- og tækniframförum — eins og um getur í 2. mgr. 8. gr. I. viðauka og síðasta undirlið 10. gr. — svo og eyðublöðin með upplýsingum úr gagnagrunninum — eins og um getur 3. mgr. 12. gr. og III. viðauka — skal samþykkja í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.

20. gr.

Sérráðstafanir

1. Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr., ákveða til hvaða tæknilegra ráðstafana þarf að grípa þegar upp koma vandamál sem tengjast beiðingu ákvæða þessarar tilskipunar, einkum grunnumbúðum fyrir lækningatæki og lyfjavörur, litlum umbúðum og munaðarumbúðum.

2. Framkvæmdastjórnin skal einnig leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um allar aðrar ráðstafanir sem gerðar verða, ásamt tillögu ef svo ber undir.

21. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 48.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu sínu á drögum fyrir þau tímamörk sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitinu skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðið á að samþykkja samkvæmt tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni veða eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

3. a) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

b) Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan frests sem má í engu tilviki vera lengri en þrjú mánuðir frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

22. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 1996. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni að auki öll gildandi lög og stjórnslufyrirmæli sem hafa verið samþykkt um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. Kröfur um framleiðslu umbúða skulu ekki undir neinum kringumstæðum gilda um umbúðir sem notaðar eru fyrir tiltekna vöru fyrir daginn sem tilskipun þessi tekur gildi.

5. Aðildarríki skulu, þó ekki lengur en í fimm ár frá gildistökudegi þessarar tilskipunar, leyfa markaðssetningu umbúða sem eru framleiddar fyrir þennan dag og eru í samræmi við gildandi landslög.

23. gr.

Tilskipun 85/339/EBE fellur hér með úr gildi frá þeim degi sem um getur í 1. mgr. 22. gr.

24. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

25. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. desember 1994.

Fyrir hönd Evrópuþingsins

K. HÄNSCH

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

K. KINKEL

forseti.

I. VIÐAUKI

AUÐKENNINGARKERFI

Nota skal tölurnar 1 til 19 fyrir plast, 20 til 39 fyrir pappír og pappa, 40 til 49 fyrir málma, 50 til 59 fyrir við, 60 til 69 fyrir textílefni og 70 til 79 fyrir gler.

Í auðkenningarkerfinu má einnig nota skammstafanir fyrir viðeigandi efni (t.d. HDPE: High Density Polyethylene (þétt pólýetýlen)). Hægt er að auðkenna efni með talna- og/eða skammstöfunarkerfi. Auðkennin skulu birtast fyrir miðju eða fyrir neðan myndtákn um möguleika á endurnotkun eða endurnýtingu umbúðanna.

II. VIÐAUKI

**GRUNNKRÖFUR UM SAMSETNINGU UMBÚÐA OG MÖGULEIKA Á ENDURNOTKUN OG
ENDURNÝTINGU, ÞAR MEÐ TALID ENDURVINNSLU, ÞEIRRA****1. Sérstakar kröfur varðandi framleiðslu og samsetningu umbúða**

- Umbúðir skal framleiða þannig að rúmáli og þyngd umbúðanna sé haldið í því lágmarki sem nægir til að viðhalda því öryggis-, hollustu- og viðurkenningarstigi sem er nauðsynlegt fyrir umbúðavöruna og gagnvart neytendum.
- Umbúðir skal hanna, framleiða og markaðssetja þannig að unnt sé að endurnota þær og endurnýta, þar með talið endurvinnna, og halda áhrifum þeirra á umhverfið í lágmarki þegar umbúðaúrgangi eða leifum frá meðhöndlun umbúðaúrgangs er fargað.
- Umbúðir skal framleiða þannig að skaðleg efni og önnur hættuleg efni og grunnefni í umbúðunum eða efnisþáttum þeirra séu í lágmarki í útgeislun, ösku eða sigvatni þegar brenna eða urða á umbúðir eða leifar eftir meðhöndlun umbúðaúrgangs.

2. Sérstakar kröfur varðandi möguleika á endurnotkun umbúða

Eftirfarandi kröfum skal fullnægt samtímis:

- efnislegir eiginleikar umbúðanna skulu vera þannig að unnt sé að endurnota umbúðirnar nokkrum sinnum við eðlilegar fyrirsjáanlegar aðstæður,
- mögulegt skal vera að meðhöndla notaðar umbúðir þannig að kröfum um heilsu og öryggi vinnuafli sé fullnægt,
- umbúðir skulu fullnægja kröfum um möguleika á endurnýtingu þegar umbúðirnar eru ekki lengur endurnotaðar og teljast því úrgangur.

3. Sérstakar kröfur varðandi möguleika á endurnýtingu umbúða**a) Endurnýting með endurvinnslu efna**

Umbúðir skal framleiða þannig að unnt sé að endurvinnna ákveðið hlutfall af þyngd efnanna sem eru notuð og gera úr þeim markaðshæfa vöru í samræmi við gildandi staðla bandalagsins. Hlutfallið getur verið mismunandi eftir því úr hvaða efni umbúðirnar eru.

b) Endurnýting með orkuvinnslu

Umbúðaúrgangur sem er unninn til orkuvinnslu skal hafa lágmarksbrennsluvarma til að ná hámarks-hagkvæmni í vinnslu orkunnar.

c) Endurnýting með myltingu

Umbúðaúrgangur sem er unninn í því skyni að mylta hann skal geta brotnað niður lífrænt að því marki að það hindri ekki sérstaka söfnun og myltingarvinnslu úrgangsins eða moltun hans.

d) Umbúðir sem geta brotnað lífrænt niður

Umbúðaúrgangur sem getur brotnað lífrænt niður skal vera unnt að mylta með eðlisfræðilegum, efnafræðilegum eða lífrænum aðferðum þannig að stærstur hluti moltunnar brotni að lokum niður í koldíoxíð, lífmassa og vatn.

III. VIÐAUKI

Í GAGNAGRUNNUM AÐILDARRÍKJANNA UM UMBÚÐIR OG UMBÚÐAÚRGANG SKULU VERA EFTIRFARANDI GÖGN (Í SAMRÆMI VIÐ TÖFLUR 1 TIL 4)

1. Að því er varðar grunnumbúðir, annarsstigsumbúðir og þriðjastigsumbúðir:
 - a) magn umbúða sem er notað í landinu, flokkað eftir helstu efnum (framleiðsla + innflutningur – útflutningur) (tafla 1);
 - b) endurnotað magn (tafla 2).

2. Að því er varðar umbúðaúrgang heimila og annarra en heimila:
 - a) magn umbúða sem er endurnýtt og fargað í landinu, flokkað eftir helstu efnum (framleiðsla + innflutningur – útflutningur) (tafla 3);
 - b) magn endurunnins og magn endurnýttts úrgangs, flokkað eftir helstu efnum, (tafla 4).

TAFLA 1

Magn umbúða (grunn-, annarsstigs- og þriðjastigsumbúða) sem notað er á yfirráðasvæði lands

	Framleitt magn í tonnum	– Útflutt magn í tonnum	+ Innflutt magn í tonnum	= Samtals
Gler				
Plast				
Pappír/pappi (þ.m.t. samsetningar)				
Málmur				
Viður				
Annað				
Samtals				

TAFLA 2

Magn umbúða (grunn-, annarsstigs- og þriðjastigsumbúða) sem notað er á yfirráðasvæði lands

	Magn notaðra umbúða í tonnum	Endurnotaðar umbúðir	
		Tonn	Hlutfall
Gler			
Plast			
Pappír/pappi (þ.m.t. samsetningar)			
Málmur			
Viður			
Annað			
Samtals			

TAFLA 3

Magn umbúðaúrgangs sem er endurnýtt eða fargað á yfirráðasvæði lands

	Framleitt magn úrgangs í tonnum	– Útflutt magn úrgangs í tonnum	+ Innflutt magn úrgangs í tonnum	= Samtals
Úrgangur frá heimilum				
Glerumbúðir				
Plastumbúðir				
Pappírs-/pappaumbúðir				
Samsettar pappaumbúðir				
Málmumbúðir				
Viðarumbúðir				
Heildarúrgangur frá heimilum				
Úrgangur annarra en heimila				
Glerumbúðir				
Plastumbúðir				
Pappírs-/pappaumbúðir				
Samsettar pappaumbúðir				
Málmumbúðir				
Viðarumbúðir				
Heildarúrgangur annarra en heimila				

TAFLA 4

Magn umbúðaúrgangs sem er endurrunnið eða endurnýtt á yfirráðasvæði lands

	Heildarmagn sem er endurnýtt eða fargað í tonnum	Endurrunnið magn		Endurnýtt magn	
		Tonn	Hlutfall	Tonn	Hlutfall
Úrgangur frá heimilum					
Glerumbúðir					
Plastumbúðir					
Pappírs-/pappaumbúðir					
Samsettar pappaumbúðir					
Málmumbúðir					
Viðarumbúðir					
Heildarúrgangur frá heimilum					
Úrgangur annarra en heimila					
Glerumbúðir					
Plastumbúðir					
Pappírs-/pappaumbúðir					
Samsettar pappaumbúðir					
Málmumbúðir					
Viðarumbúðir					
Heildarúrgangur annarra en heimila					